

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sămbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 lei, 6 luni 3 lei 50 c., 3 luni 1 lei 75 c.
Pentru Amaltea pe an 8 lei, 6 luni 4 lei, 3 luni 2 lei
Pentru strălătuți pe an 12 lei, 6 luni 6 lei, 3 luni 3 lei

Pentru abonamente și inserțiuni se adresa la:
Administrațiunea tipografică arhiepiscopicească Sibiu, strada Măscărilor 47.
Correspondențele să se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măscărilor Nr. 37.
Articuliile se adresează, cu încredințare, la administrațiunea tipografică.

INSERTIUNILE

Pentru două 7 or., — de două ori 15 or., — de trei ori 15 or. rândul cu litere germane — timbra de 30 c. pentru la care publicarea.

Cuvânt presidial la deschiderea congresului.

Prea sfinților domni și frați episcopi! Prea sfinților domni deputați! Iubiților frați! Iubiților fii suferiteci!

A trecut un deceniu, de când biserica noastră ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, adusă la viață nouă prin restaurarea metropoliei noastre naționale, a început a se reorganiza pe baza sinodalității, dându-se și elementului mirean încercare în regularizarea și conducerea afacerilor bisericesti administrative, școlare și funcționale, care înainte de acea eră erau rezervate potestății ierarhice.

Bărbatul de eternă memorie, care așa de curând ne creat în biserică nouă stare a lucrurilor, a prevăzută bine, că biserica noastră națională numai așa va putea deveni tare de ajuns, pentru a deveni injuriile din afară, și a călădi în lăuntrul său național al cultului, ce ne apropie de Dumnezeu: dacă întreg elementul biserică, clerul și poporul, se va întruni strâns în organismul biserică, pentru a conlucra în armonie la scopurile sublime ale biserică.

Între împingărilor nefavorabile, cum au fost preste tot cele ale deceniului trecut, într-o situațiune puțin consolidată, în care încă tot ne aflăm, și între greutățile, ce se întâmplă de comun la ori ce început, biserica noastră națională în dezvoltarea sa a ajuns la un statură goală, care deși n'ar satisfăcea toate dorințele noastre, dar în tot cazul este apt, de a ne ușura progresele în viitor, dacă în sinul biserică va domina adevăratul ei spirit: religiositatea, caritatea creștinească, comunicarea de interese superioare și toate acele virtuți, dela care depinde prosperarea unei societăți cu scopuri sublime.

Am firmă speranță, că congresul național-biserică, care se întreprinde astăzi pentru a continua regulările încetate în congresele din trecut, va fi condus de adevăratul spirit al biserică, care pentru salvarea intereselor noastre comune, și în special a instituțiilor bisericesti bazele în statuțiunea noastră organică, se face, ca să dispăre unele aparițiuni regretabile, care ici coala începura a se manifesta în timpul din urmă, într-o direcțiune, ce nu poate duce la altă, decât la elcărarea inimii biserică și la zgundirea simțului religios al poporului nostru, care trebuie să'l cultivăm cu tot adinsul.

În această firmă speranță Ve salut domnilor din inimă, și cu aceasta sesiunea ordinară a congresului nostru național-biserică pentru noul perioadă declar de deschisă.

Miron Romanul m. p.

Congresul.

Dina 1. (113 Octomvre).

După terminarea serviciului divin, celebrat de Excel. Sa Preasfințitul metropolit și archiep. pila oarele 12^{1/2}, s'a deschis congresul în sala Seminarului Andreian.

În fundul sălii de câtră apus se înalță o estradă, pe care se află masa presidială. După masa sînt trei fotolii pentru presiditul metropolit și pentru episcopii sufragani din diecezele Caransebeș și Aradului. Din fațura scenului presidial este atârnat portretul Maj. Sale Împăratului și Regelii Francice Iosif I, de a dreapta cărui este atârnat portretul Marșalului Andrei bar. de Șaguna, reînlemestorilor constituțiunii biserică, noștre, și de a stînga portretul Excel. Sale actualului Metropolit Miron Romanul.

Find adunați deputații în număr foarte frumos, presidiiu ordinariu, metropolitul, ocupându-și locul și episcopii unul dea dreapta și altul dea stînga lui, a cîntat cuvîntarea de deschidere, care o comunicăm mai sus. Îndată după cuvîntarea de deschidere s'au alese notarii *ad hoc*. Acestia sînt din cler: Simion Popescu, Const. Adam și Petru Suciu; din mireni: Eugeniu Brote, Petru Truța, Part. Cosma, Dr. Popa, Roșu și Novac.

Se dudu apoi către listele deputațiilor alese, care întru căt au fost prezenți au respons la apelul nominal și și-au prezentat totodată și credențialele, o parte dintră absent și-au prezentat credențialele prin mijlocirea altor deputați sau prin postă; sînt însă și dinți ce prezenți care nu și-au prezentat credențialele. Prezenți au fost 48 deputați, dintre care trei fără credențiale. Și au trimis credențialele, dar sînt încă absenți 15.

Constatându-se numărul de mai sus se procede la dispozițiunea pentru verificarea membrilor, conform căreii trei deputați se împart în trei secțiuni după eparchii. Se dispune așa, că secțiunea arhiepiscopicească să verifice pe deputații Aradului și secțiunea aradună pe deputații Caransebeșului și în fine secțiunea caransebeșă să verifice pe deputații din arhiepiscopicească.

Au aceste ședința zilei dintîia s'a terminat, anunțându-se ședința următoare pe mâine 11 Oct. a. m. După terminarea ordinii zilei ședința se închide și deputații, până a nu se depărta din sală, se constituiesc, alegându-și presidiiu și raportori.

Aruncînd o privire preste deputații congresului actual ochii privitorilor s'au găsit a adunare respectabilă. Pe lîngă aceea, că și clerul și laiciunea își are partea sa după proporțiunea normată de statutul organic, este și vîrstă bine reprezentată. Sînt capete cărînte și fețe în vîrstă cea bună cum am dice cu păr cărînt și cîndînt (încă nu sînt pleșugi) și în fine și fețe mai juvenile.

Dina a 11. (15 Octomvre).

După verificarea protocolului din ședința precedentă se procede la verificarea deputațiilor. Se verifică mai întâiu deputații din dieceza Caransebeșului și așeză:

Nicolau Andreievici, Alexandru Ioanovici, Paul Iancu, Michail Popovici, Filip Adam, Ioan Popovici, Atanasia Cimposieru, Iuliu Novac, Ioan Ionaș, Josif Seracin, Sofroniu Didraga, Dr. Aureliu Babeș, Ioan Roșu, Ioan Bartolomeu.

Din dieceza Aradului se verifică: Petru Suciu, Nicolau Zigre, Ioan Pap, Paul Fașie, Partoșiu Cosma, Iosif Beleg, Petru Chirilescu, Constantin Aindan, Georgiu Crăciunescu, Melchior Dregheiu, Ioan Desean, Ioan Varga, Sigismund Popovici, Dr. Eugeniu Moșcovici, Vincențiu Babeș, Paul Rotariu, Dr. Victor Babeș.

Din arhiepiscopicească se verifică: Nicolau Popea, Zacharia Boiu, Simion Popescu, Nicolau Cristea, Dr. Ilarion Popagariu, Josif Barac, Dr. Nicolau Maior, Josif Orbanas, Ambrosiu Bărsan, Gerasin Candrea, Ioan Becnici, Annia Trombiăș, Nicolau Sîntai, Ioan cav. Popagariu, Ioan Lengher, Ioan Bran de Lemeni, Demetriu Comșa.

Fiind așa dar verifiată de toți 48 deputații congresul este în stare de a aduce concluzie.

Se suspenă ședința pentru a se înțelege membrii, cum se alegă biroul definitiv și comisiunile.

Redeschidîndu-se ședința se alege biroul definitiv și așeză:

Simion Popescu, C. Gurban, Filip Adam, Geras. Candrea, Petru Truța, Dr. G. Popa, Ioan Beleg, Ioan Bartolomeu, Iuliu Novac. Dintre acestia congresul alege pe Ioan Bartolomeu de notaria generală.

Se află de bine a nu procede de o candidată mai de parte în constituirea decât până la alegerea comisiunei verificatoarei, care se compune din următorii membrii:

Michail Popovici, Sigismund Popovici, Demetriu Cosma.

Se cere și se acordă concediu pe durată sesiunii dep. Josif Barac și I. P. Deseanu.

Se întreprinde vor o câteva propunțiuni fără de însemnătate, după care dep. Cosma face următoarele propuneri:

Congresul național biserică dela 1868 prin conculsus seu Nr. 105 a decis: ca proiectul despre organizarea școlarelor și episcopilor alăturat la protocolul acelu conculsus sub lit. D) să se predee presidiiu congresului cu rugărea, ca să binovicească a. Igrigri, ca până la congresul viitor să se pregătească statulele în acest obiect.

Afacerile școlare s'au regulat în mod provizoriu prin „Regulamentul pentru organizarea provizoriă a învățămîntului în metropola ortodoxă română din Ungaria și Transilvania, — cele episcopicești însă au rămas netinse până în ziua de astăzi. Deci considerînd, că conculsus Nr. 105, din 1868 încă nu este executat: — considerînd, că afacerile episcopicești se practică în moduri diferite în diferitele eparchii; — considerînd, că cu desosebire organizarea uniformă a esatoratului în sinul consistoriilor este o necesitate; — considerînd, că următoarele propuneri:

Consistoriul metropolită se înstăurească, ca folosindu-se de materialul, ce se cuprinde în aculul lit. D) prot. congl. din 1868, precum și de usul și regulamentele speciale ce în această privință se vor fi așlad pe la consistoriile episcopicești, să elaboreze un proiect de regulament pentru afacerile episcopicești în întreaga metropole de jos până sus. Acestă încă de

timpuriu să'l comunice consistoriilor episcopicești cu încredințarea de a'l înalțata pe lîngă opiniunile lor la respectivele sinoad episcopicești, ca să și facă recomandările asupra lui și prevăzută cu acele să'l retrămită la consistoriul metropolită, care apoi din întregul material să pregătească un proiect menit pentru congresul viitor, și tipăritu să'l comunice deputaților congresuali decădută cu convocarea lor la congres.

Parteniun Cosma m. p.

Paragraful 139. al statutului organic dispune, ca decisiunile deosebitelor senate consistoriale să se pună numai decăt în lucrare „afară de cele apelabile”, care în cas de apelatiune sînt a se susține consistoriului metropolităn sau decădăre de fineală.

car după §. 166 agendele senatului strins biserică sînt a decădăre înalțatate „apelabile” și apelate.

Prin urmare ambi §§. presupun că sînt și cauze neapelabile dela consistoriul episcopial.

Considerînd însă, că nici în Statutul organic, nici într'al mod nu sînt normate cauzele neapelabile ceea ce deoparte încuragează pe suplicanți a apela cauze, care după natura lor n'ar fi apelabile; iar de altă parte dă ană consistoriilor episcopicești, a respinge din oficiu, chiar și apelatiuni, care în interesul biserică trebuie să se fi apelabile, prin ce se provoacă nemulțămiri în popor și conlucă între forările biserică, fac următoarele

Propuneri:

Consistoriul metropolităn se înstăurească cu elaborarea unui proiect de normativ, care să conțină toate cauzele neapelabile dela consistoriul episcopial, avînd a'l susține procesiunali congres.

Până atunci însă, toate cauzele apelate în termen legal sînt de a se înalțata la consistoriul metropolităn sau decădăre de fineală.

Parteniun Cosma m. p.

Ședința următoare se anunță pe mâine la 10 oare a. m.

Revista politică.

Sibiu, la 2 Octomvre.

Congresul metropolităn din Transilvania și Ungaria” și a stare nu ar avă loc într-o revistă politică. P. I.L. „per excellentiam” diar politic însă onorează congresul nostru cu un articol de fond, la locul al doilea, cînd, că deși congresul român nu e și se atribuira tendențe politice ca celui sârbesc, este un bine a fi scăpat din vedere. Nu înțirăm cu ocaziunea acestuia mai așlad în cele dice de P. I.L. Atîncă însă, meș pe surt, că articolul număitului diar se ocupă și cu estinețea înfrîntăre a două episcopii nouă și cu cea a înstăurirei unui arhierocru pe lîngă Metropolitul-Archiepiscopu. Dar despre detaliurile articulu în numerali viitoare.

*) În numeral precedent în articolul de fond alina a treia scriu al doilea az romănsă afară cuvintele: „și Ungaria”.

După cum am putut vedea din scrierile ultime ale nărilor noastre precedent dezbaterii răspunsului la cuvântul de tron de curge în casa de deputații din Ungarie. Din cele ce aflăm în diarele din Budapesta opozițiunile este, care dă până acum conținutul cel mai nărilor la cratoarele la dezbaterii răspunsului. Telemgrama, ce a sosit pe noile foile germane astăzi în loc ne spune, că ministrul-president Tisza ar fi răspuns cu nărilor din opoziție. Același ministru a susținut, că alegerile ar fi fost influențate și că opozițiunile ar fi în creștere. Nici o dată pentru așteptarea, că tocmăi capul cabinetului și se recunoaște atât înfațura guvernului asupra alegerilor, cât și creșterea opoziției ei. Alți factori sunt chemați, nu se susțină, ci se dovedească și influența și creșterea opoziției. Ministrul răspundând opoziției, afirmă mai departe că referențele Austro-Ungariei către Germania nu sunt alterate de loc prin deciziunile dela Danzig.

Între candidații la postul vacant în urma morții lui Haymerle mai vedem figurând și pe d. Col. Tisza, bar. Hübner și cont. Patoczi. El-lenor^s însă declară, că Tisza nu va schimbă nici de cum Budapesta cu Viena.

"Dienke" din Leopold și, care nu mai facuse nici o înfală, că pe la începutul săptămânii următoare monarhul nostru se va întâlni cu monarhul Rusiei. În privința aceasta s'au făcut toate dispozițiunile. Calea ferată de nord a făcut deja toate pregătirile pentru trenul de curte. Direcțiunea a îngrijit și de decorațiunile garilor.

Mai multe diare berlineze, deși numai indirect, susțin că Gambetta s'ar fi întâlnit în Darmstadt la Vazir.

Tempus publico e telegrafiada, după care trupele franceze în 10 la 8 oare dimineața au intrat în Tausis. Beial a trimis pe guvernatorul cetății înaintea trupelor. Populațiunea cetății a ramas liniștită și a admirat atitudinea marșalului a trupelor franceze. Din interiorul țerei însă se aud scrieri serioase. Revoluțiunea este în creștere.

Proiectul de adresă a naționalităților.

Deputatul Svezotar Mileitici a înaintat în numele deputaților naționalităților din dieta Ungariei următorul proiect de adresă:

Majestatea Voastră ces. și reg. apostol! Prea grațioase Doamne!

Prea înalțul cuvânt de tron, ce are Majestatea Voastră Văți îndurată a deschide perioada legislativă actuală, l'am încântat cu cel mai profund omagiu, însoțit dela strămoșii noștri față cu serenismul nostru Donnicorin.

În această supunere omagială cutetăm a nu pronunța și noi conform dorinței ce rezultă din situațiunea noastră asupra prea înalțului cuvânt de tron cu sinceritate ce o reclamă în această situațiune dezvoltământ omagial și credința noastră către Majestatea Voastră.

În prea înalțul cuvânt de tron se amintesc înainte de toate faptul încorporare a granițelor militare croate slavone cu Croația-Slavonia și estuina fumană.

Este una dintre cele mai feribente dorințe ale noastre, ca granița militară, care acum e încorporată numai cu numele, rămânând în afară de la stăruința stăruința națională și dintr' nehotărât să se încorporeze cât mai curând și de facto. În mod constituțional prin participarea ei la legislațiunea patriei și la controlarea administrațiunei patriei, pentru că granița militară e pregetată pentru aceasta și noi dorim, ca această împreună se urmeze spre înălțarea fâclilor noastre creștine și sârbi, care înlocuiește în granița militară de până acum.

Dorim ca estuina fumană să se rezolve cât mai curând pe baza dreptății și a intereselor comune și spre mulțămirea tuturor celor interesați, și anume cu privire atât la istoric cât și la pozițiunea geografică a Fiumei și la relațiunile etnografice.

În prea înalțul cuvânt de tron se amintesc necesitatea de diverse reforme în ceea ce privește activitățile legislative în această perioadă.

Noi ca cetățeni și statuli încât pentru aceste reforme ne vom împlini datoria în spiritul și în interesul libertății generale de egal îndreptățire a popoarelor și în interesul saluții publice, în deosebi însă vom sprijini acele proiecte de legi, care sunt destinate a sporii puterile națională-economice și a reduce sarcinile noastre mari preste mârșale.

Ne a măhnit însă foarte, că în prea înalțul cuvânt de tron ne se face nici o amintire despre una din cele mai grave afaceri interne, anume despre estuina naționalităților din Ungaria.

Estuina naționalităților nu este rezolvită prin art. de lege XLIV: 1868, pentru că acesta nu a mulțumit naționalitățile și nu le mulțimesc; și deși chiar această lege nu se execută nici măcar într'unul din paragrafi săi, deci așa există numai pe hârtie, nu însă și în viața publică, abstracție făcută, și această lege în multe dispozițiuni ale sale dă loc liber volnicilor, fiindcă clauzele prin care toate se lasă în voia posibilității face legea însăși iusora.

Legea existentă despre egală îndreptățire a naționalităților e întemălită și în multe deficiențe, pe baza individualității și în lipsa singularității naționalității și privire la afacerile interne nu ajunge la valoarea nici în cererile cele mai de jos ale organismului administrativ, la autoritățile politice cerușale și la judecătorii ca nu este admist; a se elimină prin instrucțiunile guvernului, așa fiind raporturile comunilor trebuie să se subordoneze întru totul cererile cerușale în limba ungarăscă.

Dar chiar și principul individualității nu se execută în practică pentru că decisiunile asupra petițiilor date de particularii emană într-o limbă pe care acestia nu o pricep.

Legea existentă despre egală îndreptățire a naționalităților, care propiamente trecează numai despre exclusivitate unei limbi, trebuie amănunțit de înalțului cuvânt ca nu e corespunzătoare. Este în toată măsură în interesul naționalităților din Ungaria, ca aceasta lege se fie supusă la o revizuire radicală, în spiritul și direcțiunea acelei propunerii, care fu subternută din partea deputaților de naționalitate sârbă și română în anul 1868 când s'au ținut discuțiunile asupra acestei legi.

În deosebi încât pentru autonomia bisericilor ort. nationale sârbești garantată de lege IX: 1868, ce a s'ugândit din temelie în timpul din urmă prin aceea, că puterea statului, calcând dreptul sen de supremă înțepune, a lăgerat într'un mod dispozițiune în sfera de drept a autonomiei bisericice, delatându-se se metropolitului patriarh sârbești și substituindu-se contra legii bisericice și a autonomiei bisericice și înalțului ministrotor.

Majestatea Voastră Văți îndurată a enunța la sfârșitul prea înalțului cuvânt de tron, că există și astăzi bunăvoință reciprocă între puteri, care ne a dat posibilitatea de a rezolvi pe cele pândic estuinele ce s'au ivit din când în când, o împingătoare a ceea ce, care împreună cu raporturile noastre amicale cu țara noastră guvernale, ne îndreptățește la speranța, că popoarele acestor monarhii se vor

bucura neconturbate de binecuvântării păcii.

Noi însă suntem siliți a declara că între altele simptome de complicațiuni externe ne înasfă temeri și relațiunile din Bosnia și Ertegovina.

Congresul din Berlin a împertinenciat monarhii celei austro-ungară să ocupe Bosnia și Ertegovina cu scopul ca să pacifice aceste țeri și să anelioreze stările interne de acolo.

Având în vedere periculi ce aduce cu sine o asemenea întreprindere, precum și jertele în țări, popoarele din ambele jumătăți ale monarhiei au perhorosc această întreprindere.

Astăzi modul de administrare în Bosnia și Ertegovina e condamnat de tot. Se știe că întreaga populațiunea din Bosnia și Ertegovina e nemulțumită.

Ne permitem a da expresiune a celei convingțiuni, că continuarea ocupațiunei, sau eventuala acțiunea a Bosniei și Ertegovinei nu poate fi în pacei din afară și în deosebi a păcii în orient, ci din contră ea e izvorul unor complicațiuni noue.

Dacă această ocupațiune și continuarea ei în peninsula balcanică s'au rădănit pe încrederea în ajutorii Germaniei, acest rădăin, are astăzi în urma noștelor raporturi între Germania și Rusia, cu totul alt caracter, pentru că acest raporturi față cu popoarele orientale nu pot fi ostile.

Noi credem că în genere pentru monarhia și în deosebi pentru Ungaria politica orientala cea mai corespunzătoare este aceasta: Amicitia cu statele și popoarele orientale pe baza principului "orientul este pentru populațiunea orientala". De orient se ține și Bosnia și Ertegovina și aceste țeri sunt o condițiune a independenței tuturor popoarelor orientale și în deosebi a națiunii sârbești în orient.

Prin urmare ar fi timpul pentru a se evaca de bună voie Bosnia și Ertegovina.

În fine sperămându-ne neclătită credința și omagiile noastre ne rugăm prea pleacă, o Majestatea Voastră se ve înduări pregetoșia a preția sinceritatea noastră și dorințele noastre ce le am exprimăm prin aceasta.

Dădu se Vo scutească și țină Majestate!

Exprimăm acest profund omagiu și această neclătită credință a noastră ne permitem, a recomanda prea înalțului spreputat acest gravamen și dorințe desfășurate cu o franchețe sinceră.

†

Baron Haymerle.

Henric Carol baron de Haymerle s'au născut în Viena la 7 Decembrie 1828, el se coboră dintr'o veche familie din Stiria, care se mutase în vechul al senșperegheele în Bohemia. Strămoșii administratorii, Wenzel Haymerle fu rădănit de împărătesa Maria Teresia la rangul de cavalier. Nepotul ministru și a absolvat studiile la academiă orientala și la universitatea din Viena în anul 1850 într' în ambasada austriacă din Constantinopole ca adjunct-dragoman; pe vremea rebeliunii din Crimea fu trimis într'o misiune specială în tabera comandantului suprem turcesc Omar-pasa. Dela 1857 până la 1861 a funcționat ca secretar din legățiune în Atena. În 1864 fu strămutat în asemenea calitate la legățiunea presidială federală din Frankfurt lângă Main. După reboșul germano-danic din 1864 veni ca înșărcinat cu afaceri în Kopenhagen, căi remase până în începutul anului 1866.

După ce luă parte la negocierile de pace din Praga fu denumit în 1866 înșărcinat cu afaceri interioare în Berlin. Problema ce avea de rezolvat era foarte grea, fiind-că era vorba de a începe din nou legățiunile cu un stat, cu care monarhia austriacă nu rezolvi singur. El își împlini misiunea spre deplină înțămăre deosebită a superiorilor și fu chemat de contele Beust în 1868 în ministerul de esterne. Cuvânt după aceasta fu denumit gerant de afaceri în Constantinopole și mai târziu legat în Atena. În 1872 veni ca legat în Haag. Denumirea se de ambasador la curtea engleză a reușit în 1877, după ce un an mai înainte fusese rădănit la rangul de baron. În congresul dela Berlin a funcționat ca al treilea plenipotențiat austriac prelungit contele Andrássy și Károlyi. În 8 Octombrie 1879 fu denumit ministru de esterne în locul conțelui Andrássy. Prin urmare baronul Haymerle a fost ministru doi ani și două zile.

Baronul Haymerle era de o statură elegantă de mijloc. Părul său era țele rărit și prin barbă era de după moda curentă a reușit în 1877, după ce un an mai înainte fusese rădănit la rangul de baron. În congresul dela Berlin a funcționat ca al treilea plenipotențiat austriac prelungit contele Andrássy și Károlyi. În 8 Octombrie 1879 fu denumit ministru de esterne în locul conțelui Andrássy. Prin urmare baronul Haymerle a fost ministru doi ani și două zile.

Baronul Haymerle era de o statură elegantă de mijloc. Părul său era țele rărit și prin barbă era de după moda curentă a reușit în 1877, după ce un an mai înainte fusese rădănit la rangul de baron. În congresul dela Berlin a funcționat ca al treilea plenipotențiat austriac prelungit contele Andrássy și Károlyi. În 8 Octombrie 1879 fu denumit ministru de esterne în locul conțelui Andrássy. Prin urmare baronul Haymerle a fost ministru doi ani și două zile.

Încât pentru decorațiuni bar. avea crucea cea mare a ordinului Stefau. Crucea de conthur ordinului Francisc Ier, crucea de cavalier a ordinului Coronari și crucea de clasă III a ordinului Coronari și crucea de clasă III cu corona, crucea mare a ordinului italian Maurisius și a ordinului italian de Coronari, crucea mari ale ordinului Leopold din Belgii și din țerile de Jos stău României și ordul osmanic Medjidie otomăni.

